

„Dagblaðið“ tekur føroyskar bækur uppi agitatióin sína

Skaldsögan „Fiskimenn“ varð ikki havd til ummælis í „Dagblaðnum“, hóast hetta blaðið sigur seg at umboða hin tjóðskaparliga partin av Føroya fólki, tað *tagði hana í hel*, sum tey taka til. Ikki er heldur hvønn dag, at skaldsögur koma út í Føroyum, og bókmentir skuldu verið eitt týðningarmikið lið í tí tjóðskaparliga starvi, sum farið er fram í landinum bæði í og undan okkara tíð — hvaðani ið tær so koma.

Men nú tekur blaðið hana fram og nevnið hana í sambandi við orðaskifti um A. T. á Tvøroyri og frammanundan hesum frálýsta fólkatingsvalinum.

Henda nevnda bók gav ongan „lykil“ til at ætla um vissar menn og viss pláss ella handilsvirkir. Hon var ein roman. Hon lýsti samfelagsviðurskifti í Føroyum og persónar, sum vanligu verður gjørt í slíkum bókum.

Tað er ljótt og illavörðað av stjórn Dagblaðsins at nýta hesa bók sum agitatióin móti einum vinnuvirki og einum politikkara. Blaðstjórnar Dagblaðsins, harra Knút Wang og harra M. S. Viðstein, áttu at sýnt eitt sindur av hógvi í sínum orðadrátti

um politiskar spurningar og viðurskiftir teimum viðvíkjandi. Hasin athurður er ikki *siðvenjandi* fyri Føroya fólk. —

Eg veit ikki, hvat tað rakar hasar menninar, hvør ið skrivur í „Føroya Sosial Demokrat“, sum eg beri ábyrgd fyri. Sjálvandi standi eg til svars fyri bæði tí, ið skrivað verður í blaðnum og teimum, sum skriva.

Hetta lag teirra við illgitingum er beinanvegin láturligt!

Eg veit einki um, at A. T. bindir sínar fiskimenn ella arbeiðarar í slíkt trælband, sum Dagblaðið sigur frá. Eg trúgvi ikki, at A. T. spyr hvørki fiskimenn ella arbeiðarar hvørja politiska meining, teir hava, áðrenn teir sleppa at starvast har. Heldur ikki, at tað verður noktað teimum tann peningin, teir eiga. Hetta munu vera tær vanligu illgrunaðu sögurnar, sum renna *sunnan ífrá* til keldu „Dagblaðsins“. Annars kunna teir, ið stýra A. T. ivaleyst væl greiða stjórnarmönnum „Dagblaðsins“ frá teimum viðurskiftum, teir illgita um og snúgva aftur hesi ljótu tíðindi, sum blaðið agiterar við.

M. J.

Fólkaflokksmenn eru eingir sjálvstýrismenn

Vit hava altíð havt ein íva til Fólkaflokksmenn, at teir eru ikki teir sjálvstýrismenn, teir nationalu menn, teir siga, teir hava altíð havt ovstór orð til, at tað kann vera at líta á. Føroyingum hava ongantíð dámað stór orð og reyp. „Vis mær mannin og ikki matkeradid“, sögdu tey gomlu.

Sjálvandi er nógv satt sjálvstýrisfólk uppi í flokkinum, sum hefur latið seg villa og hugtaka. Men har er so sera nógv av fólki, ið aldri hava sýnt rætt tjóðskaparsinni ella vilja til at varðveita tjóðskaparligar gripir.

Hetta eru fólk, nógv sambandsfólk, sum fóru uppí, tá ið flokkurin gjordist peningasterkur og kom at umboða peningastættin, ognarstættin í Føroyum.

Hann kann tí agitera móti Dönum og Danmark, men kann væl nýta sambandið við Danmark til at fáa peningaligan vinning burtur úr.

Hesin flokkur vil bara ikki hava nakað sjálvstýri, bert rumbla við tí. Hann vil ikki gjalda sjálvstýri. Hann kann væl leggja saman við Samband-

inum at forða fyri at yvirtaka teir tættir, nýskipanin býður okkum at taka.

Hugsandi fólk taka ikki henda mótmælisflokk at umboða seg.
Q.

YMIST

Tórstein er í glæsiligum tjóðskaparbúna, broderað vest, blankir knappar og gyllt spenn. Mangur fellur fyri hesum búna. Poul F., Sunnbiarskaldið, var ein. Hann yrkti jó einaferð um »Falkamenn« við blonkum knøppum, ið tóku hini føroysku konufólkini.

Sjónleikur verður spældur í Sjónleikarhúsinum. Tað verður seinasti sjónleikur, áðrenn húsið verður nýtt til ljósmyndarhöll. Hann fer at eita »Fólkatingsvalgið«. Fólkatingsvalgið er ein dukka, sum er útklædd sum maður. Sjónleikurin verður so statt ein »dukkukomedia«.

Gildini eru tótt hjá Fólka-flokksmonnum. Her fyri hildu teir stjórnarmálagildi. Nú hildu teir aftur rættartrætugildi. Næsta verður mótmælisgildi.

Kollur.

Teknið tygum sum haldara av FØROYA SOSIALDEMOKRATI

SÁTTMÁLI um veiðu við snurruváð.

Av tí, at tað ikki letur seg gera at fáa allar reiðarar á bátum, ið veiða við snurruváð, til samráðingar um sáttmálar fyri 1948, loyva vit okkum hervið at lýsa ein sáttmála, sum hevur verið mest brúktur, og tað er:

Av óbýttum fongi fer: søluútreiðslur, matur isur og olja, og gjald til lönjavníngargrunnin. Síðan verður býtt í helvt, 50% til reiðarin og 50% til manningina.

Skiparin 8 partar
bestimaðurin 4 partar
motorpassarin 4 partar
hvør dekkmaður 3 partar.

Eru dekksmennir bert tveir, verður bert býtt í 22 partar, eru teir triggir, verður býtt í 25 partar o. s. fr.

Um ein drongur er við skipinum, (kokkur) fyri minni enn lönina, sum frammanfyri er ásett, skal tað verða skrásett, áður enn mynstrað verður, hvussu stóran part hann skal hava, og partabýtið fara fram eftir somu reglum.

Vit ráða fiskimonnum frá at mynstrað fyri ringari sáttmála enn hendan.

Tórshavn, 2. februar 1948.

Føroya Fiskimannafelag, Suðuroya Fiskimannafelag.

Merking av góðsi,

ið verður sent niður við skipum okkara, má vera týðulig og einki má siggjast til gamla merking.

Emballagan má eisini vera í góðum standi, so hon kann tola at annað góðs verður lagt oman á.

P/T SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Allir limir Havnar Arbeiðsmannafelags

skulu hava limabókina hjá sær á arbeiðsplássinum í tíðini frá 8/2 til 22/2 1948, tá nevndin gongur runt á arbeiðsplássunum at kanna limaskapin.

NEVNDIN

Kjøtbúðin

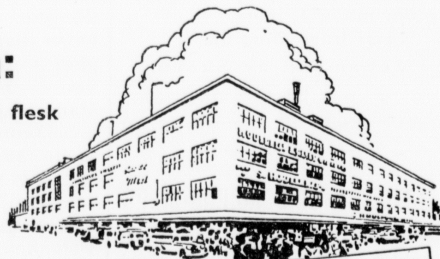
keypí kálvar og kálvsinn.

(Kálvsinn ið send verða má ikki rot verða i)

J. REINERT tlf. 328 og 516.

Vit lata:

Feskt kjøt og flesk
pylsur
feitivörur
livurpostei
salatir
konserves

S. HOULBERG A/S
Kødbyen, København.

**UMBOD:
B. MORTENSEN
TØRSHAVN
Telefon 326**